

valnega dela od začetkov strokovnega udejstvovanja. Spreminjanje strukture prebivalstva, ruralno-urbane migracije in s tem pogojeni pokrajinski učinki silijo v ospredje v njegovih dvanajstih novejših člankih in referatih.

Spomnimo naj, da je jubilar pri svojem univerzitetnem pedagoškem delu tudi v zadnjih letih poudarjal in uveljavljal pomen terenskega dela. Z ugotavljanjem socialnogeografskih skupin kot nosilk prostorskih procesov je skušal na primeru konkretnih pokrajinskih vzorcev med številnimi terenskimi vajami v različnih slovenskih pokrajinah opozarjati študente na razmerja med načinom življenja in pokrajinsko strukturo. Opustil tudi ni dolgoletnega strokovnega vodenja ekskurzij maturantov celovške gimnazije, ki jim leto za letom, že več kot trideset let, predstavlja Slovenijo, pa tudi druge pokrajine jugovzhodne Evrope. Za pedagoške zasluge je v letu 1996 prejel nagrado Republike Slovenije za področje šolstva.

Profesorju dr. Vladimirju Klemenčiču želimo ob življenjskem jubileju še mnogo zdravja in energije ter še naprej zadovoljstva v stroki, ki jo je izbral za način življenja.

Matjaž Jeršič

### Sedemdesetletnica Draga Mezeta

26. januarja 1996 je praznoval sedemdesetletnico dr. Drago Meze. Geografski vestnik, ki se je spomnil njegove šestdesetletnice (1986, str. 144–145), je tedaj na kratko orisal življenjsko pot dolgoletnega sodelavca Geografskega inštituta (kasneje GIAM in GI AM ZRC SAZU), ki ga je raziskovanje konec petdesetih let zaneslo v Zgornjo Savinjsko dolino, v katero se je zaljubil. Študij reliefnega razvoja v zgornjem porečju Savinje mu je leta 1965 prinesel naslov doktorja geografske znanosti. Potem ko je to dolino že obdelal domala z vseh geografskih vidikov, se je lotil podrobne analize hribovskih kmetij. Tu pa mu je postala dolina pretesna. Začrtal je metodologijo za načrtno podrobno raziskovanje stanja in perspektiv tistih hribovskih kmetij na vsem slovenskem ozemlju, ki se raztezajo na nadmorski višini nad 600 m in so večje od 10 ha, ter si pridobil sodelavce. Pregled njegovih objav s to in drugo tematiko do leta 1986 iz 28. letnika GV tu ne bomo ponavljali. Kmetije so ostale glavna raziskovalna tematika tudi v njegovih šestdesetih letih plodnega življenja. Iz Geografskega zbornika 1987 zvemo za stanje številnih kmetij na Idrijskem in Cerkljanskem. V naslednjem zborniku (1988) nam jubilar razkriva podeželje na Šentviški planoti in v Trebuši. Iz poročil Geografskega inštituta (Letopisi SAZU), kjer slavljenec deluje od leta 1952, zvemo za nadaljevanje raziskav v sosednjih pokrajinah. Toda zbrano gradivo očitno še čaka na objave. Vmes so prišle naravne nesreče, s katerimi se načrtno ukvarja njegova ustanova. Jubilar se pojavi v reviji Ujma (1987) z opisom vrtinčastega viharja, ki je pri nas prava redkost in ki je nekaterim notranjskim krajem leta 1987 prizadel hudo razdejanje. Še večja naravna nesreča,

silovita povodenj 1. novembra 1990, jubilanta kot raziskovalca spet vrne v Zgornjo Savinjsko dolino. V Ujmi 1991 lahko preberemo njegov podroben opis učinkov in škode med Lučami ter Mozirsko kotlinico. V isti reviji za naravne in druge podobne nesreče se prihodnje leto še enkrat oglasi, ko ugotavlja, kako počasi napreduje sanacija.

Da ne bi vzbudili napačnega vtisa o jubilantu, da je prispeval k slovenski geografiji samo boljše poznavanje Zgornje Savinjske doline in hribovskih kmetij, se je potrebno sklicevati na podrobnejše navedbe o njegovem delu v GV 1986. Manj sistematično se je loteval številnih drugih tem vse tja do kraške hidrografije in etnografije hribovskega stavbarstva (glej članek Spremembe v hribovski kmečki kulturni pokrajini. Dela 3 Oddelka za geografijo FF, 1988). Končno iz njegovih razprav o teh kmetijah ne vzemo samo za gospodarsko in socialno stanje. S širšo tematiko se je ukvarjal tudi v drobnih prispevkih k podeželski regionalni geografiji Slovenije nasploh. Ne gre prezreti tudi njegovega sodelovanja z Enciklopedijo Slovenije, predvsem pa njegovega urejevanja periodik. Vse do 34. letnika (1994) Geografskega zbornika je bil vrsto let sourednik. Še zlati ne smemo prezreti, da je bil glavni urednik šestih letnikov Geografskega vestnika (1979–1984).

Pred desetimi leti je GV na str. 145 o jubilantu zapisal, da si je "pridobil v javnosti ugled strokovnjaka za vprašanja hribovskega kmetijstva. Upamo, da bo jubilan to lahko potrdil še z zaključnim pregledom hribovskih kmetij na Slovenskem ..." Zdaj, ko se so se njegovi sezname hribovskih kmetij še precej povečali z vključitvijo novih predelov in ko računalniška obdelava bistveno olajša iskanje zvez, bo zaključni pregled lažji. Jubilantu želimo za to potrebnega zdravja in volje. Še en stavek iz GV 1986 moramo na koncu ponoviti: "Vsi mu tudi želimo trdnega zdravja in nadaljnega plodnega strokovnega dela". Po upokojitvi 30. marca 1992 jubilan tako spet zahaja v inštitut, kjer je bil od leta 1947 do 1952 kot honorarni pomožni asistent in nato asistent, strokovni in znanstveni sodelavec, znanstveni svetnik SAZU in v letih 1989–1992 njegov upravnik.

Ivan Gams

### Sedemdesetletnica magistra Ferda Šiliha

V krog mariborskih geografov, ki že več desetletij preučujejo severovzhodno Slovenijo in njene posamezne pokrajine, se je pred četrto stoletja zapisal tudi mag. Šilih, ki je v starejši generaciji edini v tem prostoru svoje strokovne izkušnje in znanje kot regionalni načrtovalec vsakodnevno tudi uporabljal v praksi pri svojem delu kot vodja planerskega oddelka na ZU v Mariboru. Sodi med najboljše poznavalce gospodarskogeografske problematike Slovenskih goric, pa tudi širšega območja, kar je dokazal tudi v svoji magistrski nalogi "Geografija Svečinskih goric". Nalogo je pred